

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1,440 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบแบ่งชั้นหลายชั้นตอน คือสุ่มจังหวัดในแต่ละเขตการศึกษา และห้องที่การศึกษาในกรุงเทพมหานครมาร้อยละ 25 แล้วสุ่มโรงเรียนในแต่ละจังหวัด และห้องที่ศึกษามาร้อยละ 10 ได้โรงเรียน 24 โรงเรียน จากนั้นผู้วิจัยจึงสุ่มนักเรียนในโรงเรียนที่สุ่มได้ ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายมาชั้นละ 20 คน รวมโรงเรียนละ 60 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และลักษณะรายวิชา อ 011-อ 016 และศึกษาวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบทั้ง 5 ระดับ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบวัดระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษชั้น 2 ฉบับ โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบปรนัยคู่ขนาน นำแบบสอบทั้งสองฉบับไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบ ก่อนจะนำไปทดลองใช้จำนวน 2 ครั้ง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ความยากง่าย และค่าความเที่ยงของแบบสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร คัดเลือกแบบสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20-.80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20-.51 รวมเป็นแบบสอบ 1 ฉบับ ที่มีจำนวน 100 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ชั้นทักษะด้านกลไก ชั้นความรู้ ชั้นการถ่ายโอน ชั้นการสื่อสาร และชั้นการวิเคราะห์

วิจารณ์ โดยมีจำนวนข้อระดับละ 20 ข้อ คะแนนระดับละ 20 คะแนน ใช้เวลาในการสอบ 50 นาที นำไปหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง ได้ค่าความยากง่ายระหว่าง .20-.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20-.51 และค่าความเที่ยงเท่ากับ .86 จึงนำแบบสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เลือกไว้ แล้วนำกระดาษคำตอบของตัวอย่างประชากรมาตรวจให้คะแนน เพื่อคำนวณหาค่ามัธยิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบในแต่ละระดับ และเปรียบเทียบค่ามัธยิมเลขคณิตด้วยอัตราส่วนวิกฤติ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนรวมในทั้งหมด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เรียงลำดับดังนี้ คือ 67.12 72.01 และ 75.24 และค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนในแต่ละระดับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีดังนี้

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ค่ามัธยิมเลขคณิต เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ตั้งแต่ระดับที่ 1-5 คือ 16.27 15.33 13.75 12.05 และ 9.56

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ค่ามัธยิมเลขคณิต เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ตั้งแต่ระดับที่ 1-5 คือ 16.92 15.96 14.53 13.14 และ 11.19

1.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ค่ามัธยิมเลขคณิต เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ตั้งแต่ระดับที่ 1-5 คือ 17.76 16.67 15.51 13.60 และ 11.87

2. เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างที่ผู้วิจัยได้ทิ้งไว้ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 มีระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษถึงระดับที่ 2 กล่าวคือ ค่ามัธยิมเลขคณิตของนักเรียนทั้งสองชั้นมีค่าเกิน 15 คะแนน โดยค่ามัธยิมเลขคณิตในระดับที่ 1 และ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 16.27 และ 15.33 ตามลำดับ และค่ามัธยิมเลขคณิตในระดับที่ 1 และ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 16.92 และ 15.96 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษถึงระดับที่ 3 โดยค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนจากแบบสอบในระดับที่ 1-3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 17.76 16.67 และ 15.51 ตามลำดับ

3. เมื่อเปรียบเทียบค่ามัธยเลขคณิตของตัวอย่างประชากรด้วยอัตราส่วนวิกฤติ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ค่ามัธยเลขคณิตสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ค่ามัธยเลขคณิตสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ทั้งคะแนนรวมทั้งฉบับ และคะแนนแยกแต่ละระดับความสามารถ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการวิจัยที่พบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบรวมทั้งฉบับ ของนักเรียนทั้ง 3 ชั้น จะเรียงลำดับกันไปตามระดับชั้น โดยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะได้คะแนนมากกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะได้คะแนนมากกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้น สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่า วุฒิมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะเห็นได้จากผลการวิจัยของ เอ็ดวินา ฟอรัซคอนคอน (Edwyna Forcyth Condon 1965: 3106-A) ที่ทำการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการฟังสูง และที่คอยความสามารถทางการฟัง จะมีคะแนนเฉลี่ยทางการฟังสูงชั้น เมื่อเลื่อนชั้นเรียน นอกจากนี้ คลอติลดา วินเทอร์ (Clotilda Winter 1966: 569-572) ยังวิจัยพบว่า ความสามารถทางการฟังของนักเรียนระดับ 4 ซึ่งเลื่อนชั้นถึงระดับ 6 มีพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญอยู่ในระดับสูง

2. จากผลการวิจัยซึ่งพบว่า ค่ามัธยเลขคณิตจากแบบสอบระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทุกระดับชั้น จะเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ทั้งแต่ละระดับที่ 1 ถึง 5 โดยค่ามัธยเลขคณิตในระดับที่ 1 คือชั้นทักษะความรู้ทั่วไปจะมีค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดในระดับที่ 5 คือชั้นการวิเคราะห์วิจารณ์ นับว่าสอดคล้องกับการจัดระดับพฤติกรรมกรรมการฟังตามที่รีเบ็คคา เอ็ม วาเลนท์ และ เรอเน เอส คิลลิก ได้แบ่งไว้ ออกเป็น 5 ชั้น โดยพฤติกรรมกรรมการฟังจะเริ่มตั้งแต่การแยกแยะเสียง การรู้ความหมายของคำศัพท์ที่ได้ยินซึ่งต้องอาศัยความจำ การเข้าใจความหมายของประโยคที่เกิดจากการนำคำต่างๆ มาเรียงกันตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ความสามารถขั้นถัดไปคือความเข้าใจข้อความในบริบทต่างๆ ซึ่งถือเป็นขั้นสื่อสาร และสุดท้ายคือการที่จะสามารถพิจารณาไตร่ตรองถึงสิ่งที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง

สมเหตุผล ซึ่งเป็นชั้นที่ยากที่สุด นอกจากนี้ ผลการวิจัยก็กล่าวถึงสอดคล้องกับการวิจัยของ นันทิยา ไกรทัศนพงศ์ (2523: 47) ซึ่งได้ศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการทดลอง 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 วัดความสามารถในการจำแนกเสียง ระดับที่ 2 วัดความสามารถในการได้ยินเสียงเน้นหนักในคำ และระดับเสียงสูงต่ำในประโยค และระดับที่ 3 วัดความเข้าใจข้อความและบทสนทนา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้คะแนนในระดับที่ 1 สูงสุดและต่ำสุดในระดับที่ 3

3. จากการนำผลการวิจัยไปเทียบตามเกณฑ์ 15 คะแนนที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ จะเห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 มีความสามารถผ่านระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพียงแค่ระดับ 2 คือ ระดับความรู้ โดยคะแนนเฉลี่ยในระดับที่ 1 และ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 16.27 และ 15.33 ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามในระดับที่ 1 และ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 16.92 และ 15.96 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษถึงระดับที่ 3 คือระดับถ้อยโอน โดยค่ามัธยเทศในระดับที่ 1-3 ของนักเรียนชั้นนี้มีค่าเท่ากับ 17.76 16.67 และ 15.51 ตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยก็กล่าวสอดคล้องกับระดับของผู้เรียนตามความเห็นของเควิก พี แฮริส (David P. Harris 1974: 34) ที่ให้ความเห็นไว้ว่า ความสามารถในการจำแนกเสียงนั้น เหมาะกับผู้เริ่มเรียนและระดับกลาง ส่วนความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่ฟังนั้น เหมาะกับผู้เรียนในระดับสูง ซึ่งผลการวิจัยก็ปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ทำแบบสอบถามระดับการฟัง 2 ระดับกัน ซึ่งเป็นการฟังเสียงและคำต่างๆ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทำแบบสอบถามระดับที่ 3 ซึ่งเป็นระดับที่จะต้องมีความเข้าใจในประโยคและข้อความสั้นๆที่ได้ยิน เนื้อหาในแบบสอบถามนั้นจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว เช่นคำศัพท์ รูปประโยคต่างๆและกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ สำหรับเนื้อหาของแบบสอบถามในระดับที่ 4 และ 5 นั้น เป็นเนื้อหาที่เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในประเทศไทยนั้นเพิ่งเริ่มมีมาได้ไม่นาน ครูอาจารย์ที่ทำการสอนอยู่ในปัจจุบันนี้ ส่วนใหญ่จะได้รับการศึกษาภาษาอังกฤษตามแนวเดิม คือเน้นในเรื่องโครงสร้าง กฎไวยากรณ์ต่างๆ การให้การอบรมครูในเรื่องการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารก็เป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ ครูผู้สอนจึงยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ทำให้

ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อุไรวรรณ ศฤงคาร์นันท์ 2527: 89) ทั้งนี้ นักเรียนจึงไม่สามารถทำแบบสอบถามระดับที่ 4 ซึ่งเป็นขั้นของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

4. เมื่อเปรียบเทียบค่ามัธยเลขคณิตด้วยอัตราส่วนวิกฤติ ระหว่างนักเรียนทั้งสามกลุ่ม พบว่าค่ามัธยเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และค่ามัธยเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งคะแนนรวมทั้งฉบับ และคะแนนในแต่ละระดับความสามารถ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของเอ็ควินา ฟอร์ซิช คอนคอน และผลการวิจัยของคลอทิลดา วินเทอร์ ที่พบว่า ภูมิภาคมีส่วนสำคัญกับการฟัง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการทบทวนทักษะการฟังดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ถึงขั้นการสื่อสาร จึงควรส่งเสริมและสนับสนุนการสอนทักษะฟังในห้องเรียน โดยการจัดหาอุปกรณ์ และเทปบันทึกเสียงเจ้าของภาษา เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกฟัง ทั้งนี้ เนื่องจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังกัศกรมสามัญศึกษาในประเทศไทย มีบุคลากรที่เป็นเจ้าของภาษาน้อยมาก หรืออาจไม่มีเลย ดังนั้นนักเรียนจึงไม่ค่อยมีโอกาสได้ฟังเสียงเจ้าของภาษา

2. จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ยังมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษไม่ถึงระดับการสื่อสาร จึงควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางการสอนซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟังได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

1. จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ยังมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษไม่ถึงระดับสื่อสาร ครูผู้สอนจึงควรให้ความร่วมมือในการเข้ารับการอบรมและศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนทักษะฟังรวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการฟังในระดับที่สูงขึ้น

2. ก่อนที่จะสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ควรประเมินความสามารถของนักเรียนก่อน ว่านักเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับใด เพื่อที่จะได้จัดการเรียนการสอนตามความสามารถของนักเรียน และเพื่อช่วยให้พัฒนาการด้านทักษะการฟังของนักเรียนเป็นไปอย่างรวดเร็ว

3. ควรจัดให้มีการทดสอบการฟังเป็นระยะๆ เพื่อครูจะได้ทราบปัญหาในการฟังของนักเรียน และทำการปรับปรุงแก้ไขให้นักเรียนได้พัฒนาไปสู่ระดับการฟังที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สร้างแบบเรียน

1. จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเดียวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือระดับที่ 2 จึงควรจัดเนื้อหาที่เกี่ยวกับทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ในหนังสือแบบเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพิ่มขึ้น เพื่อให้ นักเรียนมีโอกาสฝึกฟังเพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยยกระดับความสามารถด้านการฟังของนักเรียนให้สูงขึ้นด้วย

2. ควรเพิ่มเติมเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารในหนังสือแบบเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากนักเรียนยังมีความสามารถด้านการฟังไม่ถึงระดับการสื่อสารจึงผลการวิจัยที่ปรากฏ การเพิ่มเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฟังบ่อยๆ จะเป็นการช่วยให้นักเรียนมีระดับการฟังที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทดสอบระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา

2. ควรจะได้มีการศึกษาเกี่ยวกับทักษะการฟังภาษาอังกฤษในแง่มุมอื่นๆ เช่น ด้านหลักสูตร การประเมินผล การวิเคราะห์แบบเรียน ฯลฯ